

R U N D S K U E

DET NYE ÅRET 1944.

Aldri er vel et år blitt mottatt med større forventninger enn 1944. Ser man tilbake på resultatene for 1943, da aksene en blitt kastet ut av Afrika, Italia har kapitulert og er blitt slagmark, tyskerne næsten kastet ut av Rusland, ubåtflåten overvunnet, og bombingene av Tyskland ridd en uanet intensitet, har man virkelig grunn til å se meget lyst på den nærmeste framtid. Fra slaget om Stalingrad til senkningen av Scharnhorst har våpenlykken, uten avbrytelse, fulgt de allierte, mens aksene ikke har et eneste resultat å vise fram. Russene, som først i november hadde ferdig mobilisert sin veldige krigsmaskin, har satt igang en vinteroffensiv, som etter alt å dømme overstiger alle tidligere prestasjoner. Den nåværende stillstand er bare rent forbigående, om kort tid raser slagene over hele fronten igjen. Den strategiske bombing av Tyskland og "Atlantehavsvollen" når nå å si daglig nye høydepunkter, og såvel i Middelhavsområdet som på de Britiske øyer, marsjerer nå krigshistoriens mest slagkraftige og best utstyrte styrker opp, klar til å rette det siste avgjørende støt mot "festningen Europe" (som slett ikke er noen festning).

Hvor mange måneder Tyskland kan holde ut, kan ingen si, men det er helt tydelig at vi er inne i krigens siste, avgjørende fase. Seiren er innen rekkevidde. Den er også nær. Men dette innebærer også en appel og en forpliktelse.

Den tiden som er igjen kan på mange måter bli farlig og vanskelig. La oss iallefall være forberedt på det - kvisslings besøk i Tyskland nylig, kunne tyde på litt av hvort, - Uten at vi behøver å male Himler på veggen må vi være forberedt på det værste. La oss ihvertfall slutte rekkene enda tettere sammen. Bevar den ypperlige, selvpålagte disiplin, demokratiets levende disiplin, som vi har funnet fram til, og som har betydd så uendelig meget for hjemmefronten. Ingen må i den hektiske sluttfase kaste sig ut i uoverveide foretagender eller på annen måte la sig provosere, - men vise selvbeherskelse og lojalitet. På den annen side: Der hvor parolen er gitt, må hver mann stå fast. Der hvor det gjelder, må ingen vike en tomme.

Men vi må aldri glemme at forpliktelsene også gjeller utover seirens dag. Da tar gjenreisningsarbeidet til, og det vil på sin måte kreve næsten like stor offervilje og selvbeherskelse som okkupasjons-tiden. Da skal det vise sig om den ånd i Norge, som har vakt hele verdens beundring, er noe annet enn et krigsfenomen - om det bare er erobrerens trykk som har holdt oss sammen. Det vilde isåfall være mere enn forsmadelig.

La oss derfor nå, mens vi enno med hver nerve vet hva det vil si å leve i et hørtatt land, tenke over dette. La det prege sig uut-slettelig inn i oss, hva som er riktig, og hva som er likegyldig, hva som er stort og hva som er lite. La ikke det frie Norge finne mindre samkjensle og offervilje enn det undertrykte. La oss ut over den dagen da tyrannstyret faller, huske at der finnes viktigere ting her i verden enn våre egne snevreste interesser. Når krigen nå snart er slutt, og vi skal ta fatt å bygge op igjen byen vår og landet vårt, økonomisk, sosialt og kulturelt, da gjelder det ikke å kreve, men å yte. Hver klasse og hvert menneske må innordne sig og rennonsere i overgangstiden, ellers kommer det til å gå galt.

Mange, også fra Ålesund, har gitt sitt liv i disse årenes kamp, ute som hjemme. Men det var ikke bare for det gamle Norge de gav det, men for et nytt og bedre Norge. Og alle gode nordmenn har vel følt det slik at de var villige til å ofre alt, også livet, for landet. La oss ikke da på seirens dag undslå oss for å gi slipp på noe av vår egeninteresse, enten det nå er i form av penger eller bekvemmelighet, personlig maktlyst eller politisk ærgjerrighet. La oss vise at vi har lært av vår besøkelses-tid, så at ofrene i farens stund ikke er bragt forgjeves.

FYLKESMANN KVADSHEIM

turer iver som om han hadde fått sin fylkesmannsstilling på livstid. En skulle av hans nyttårs uttalelser til avisen neppe tro at han i høiden har 4 - 5 måneder igjen å regjere. "Bønderne og fiskerne inntar en positiv stilling til nyordninger", sier Kvadsheim - For en lykkelig idiot hvis han da selv tror på det. Folket i Møre kjenner nok Kvadsheim bedre enn han kjenner dem. Når nasistene hevder at de har som hovedmål: å tjene fellesskapet, så har vi nok av bevis for at dette i praksis betyr: å tjene i fellesskap. Vi kan bare henvise til Kvadsheims "virksomhet" på Jæren, da han skulle starte et dæmskipsrederi. Han lokket bønderne til å skyte inn i rederiet sitt, men de så aldri pengene igjen. De var svindlet bort. Det var etter den historien at han var nødt å forlate landet en tid og ta opphold i Polen. - Så en forstår at vår "fylkesmann" har den nødvendige praksis, og alle betingelser ellers for å bli et framtrædende medlem i N S. "Vi stiller meget strenge krav til våre folk", sier Kvadsheim, "og de dårlige individer siler vi bort." - Vi tror den silen er temmelig tett, for etter hr. "fylkesmannens" uttalelse burde da minst 80 % av medlemmene "siles" vekk, og oss bekjent er det bare en 6 - 7 stk medtatt Himler og Carsten Borch Walderhaug som er "silt"vekk, og dette viser hvor meget en kan legge i det nasistiske ordskvalder. Kvadsheim kom hit fra Jæren, og hvis han noengang skulde få anledning å se Jæren igjen, blir det isåfall fra gluggen i det prektige anlegg staten har dernede, og hans oppvåkning blir i stil med Jeppe, da han våknet hjemme i sin egen seng.

SVARTEBØRS-HALEN

nasisten Ola Skylstad, ordfører og lensmann i Hjørundfjord er kommet kraftig ut å kjøre. I en lederartikkel i avisen etter nyttår skrev "storbonden" Skylstad: "Produsentane må no henge i, og dei tallause påboda kan kjennast som tvang. Men er fellesbåte og eigenbåte rett plassert, vert samarbeid uskrevet lov, og fasitten god. Nyordninga lover landvinning og ljose tider. For herad og fylke passer vårt førarprinsipp." - Jo, fasitten er blitt særdeles god for Skylstad sitt vedkommende. I kraft av "førarprinsippet" har han ordnet sig til både landvinning og "ljose tider" for sig sjølv, selv om det ble heller mindre av fellesbåten. - 14 dager etter han skrev dette i avisen, ble han hentet av prispolitiet og satt i arrest, tiltalt for den største svindel i sitt slags her i fylket. I forhørsretten ble fengslingskjennelsen opbevret, da bevisene mot ham var mer enn tydelige. Så går han op i avisen til nasistredaktøren Arnesen og får ham til å ta inn en notis om at han var frifunnet i forhørsretten. "Fagredaktør" Arnesen, som sikkert ikke viste bedre, lot sig lure, og hele byen og distriktet moret sig kongelig over den artikkel som måtte settes inn i avisen dagen etter.

Av herr "ordføreren" synderegister framgår det at han har svindlet bort adskillig over 4.000 kg. melk. Han har gitt en masse falske oppgaver og benyttet forfalskede og antidaterte erklæringer til forsyningsnevnda, og forfalsket bevisene i saka, foruten at han har gitt uriktige meldinger om husdyrbestanden, og svindlet med fettkortene. Saken er særlig graverende, og er antagelig av den art at dødsdom burde komme på tale i betraktning av at det her gjelder en av staten særlig betrodd mann, som er ordfører og i praksis også lensmann. Vi venter spendt på dommen.

HERLOF HANSEN PÅ KRIGSSTIEN IGJEN.

Nyttårsaften sjanglet kretsfører Herlof Hansen med sin "bedre halvdel" overstadig beruset rundt i gatene og gikk til angrep sammen med en såkalt frontkjemper, på de forbipasserende. Politi ble tilkalt, og i sin fullskap og overmott gikk han til angrep på politien som tillike var S S mann. Saka ble anmeldt og er no under forberedelse av myndighetene, og flere vitner er allerede avhørt. Vi venter no spendt på den videre utvikling som kan bevise den såkalte "renslighet" innen partiet. Kretsføreren har no gjort så mange skandaler at han vel snart skulle være moden til å passere "silen".

- 3 -
IVRIGE NÅSISTTER.

Vi er kommet over et brev som fylkesmann Kvadsheim har sendt til departementet i anledning en klage som en pleier ved navn Ragnv. Midtbø (NS) ved Opdøl Asyl har innsendt over forholdene ved asylet. Brevet lød slik:
Til Innenriksdepartementet, Helseavdelingen, Oslo.

Vedlagt returneres klage fra herr Ragnv. Midtbø, Opdøl Asyl, samt direktør Bauges svar.

Jeg er med i kontrollkomiteen ved Opdøl Asyl, og kan ikke tillegge meg pleier Midtbøs opfatning av forholdene ved asylet. Patientene blir tildelt Fritt Folk, og nå er en hel del av dem ivrige N S medlemmer og hilser heil og søl når kontrollkomiteen kommer. De vil selv ut av asylet og og forlanger fylkesløyen og alle ikke N S innlagt på asylet. De vil skrive føreren og har en hel del brever som de ber meg besørge. Fritt Folk får de tildelt av herr Midtbø, som har endel eksemplarer til utdeling. Partiet har således en hel stabb av tilhengere ved asylet. Brevene de har skrevet er selvfølgelig noe sprøyt som jeg har funnet ikke å kunne sende videre. Jeg tviler ikke på at herr Midtbø mener det godt, men jeg tror at De vil være enig med mig i at asylet ikke er det rette sted til å drive propaganda, da det blandt enkelte er pasienter som har vært der fra 20 år og nedover, og muligens aldri kommer ut av asylet. Direktør Bauge er ikke noget meget talende mann, han er ikke noget begeistret for Midtbø, som rett som det er reiser på stevner til Oslo og Trondheim o.s.v. Det er ikke for mange pleiere ved asylet, der er dessuten pasienter fra andre asyl, så Opdøl er ganske overfylt. Pleier Midtbø har alltid fått full betaling for den tid han har vært borte på stevner, og mitt inntrykk er at han er en vanskelig mann. Han har også tidligere tilhørt flere forskjellige partier, og har alltid vært meget aktiv. Jeg har konferert med fylkesføreren om ham, og han mener også at Midtbø er så vanskelig at han bør omplasseres og komme bort fra Opdøl, da han må sies å være i konflikt med praktisk talt hele asylet. Partiet har lovet å omplassere ham, noe som jeg synes vil være den beste ordning.

Heil og søl

Erling Kvadsheim (fylkesmann)

"SOGNEPREST" RAVNAN PÅ ROTUR.

Det begav sig slik for en tid siden at nazipresten Ravnans skulde over til Ellingsøya, men fikk ikke båt. Alle som hadde robåter nektet. Det var da ingen annen råd enn å rekvirere en båt. Bonden, som ble pålagt det ubehagelige hverv, beklaget sig sterkt over at båten var så lekk. "Det gjør ingen ting," sa nazipresten, "jeg skal øse jeg." Ja, båten ble satt ut, og vannet tok straks til å strømme inn. Nazipresten øste av alle krefter, og da man tilslutt kom over fjorden, var båten næsten halvfull av vann, og Ravnans synkeferdig av tretthet og utmattelse. Bonden tømte båten, og gjorde sig klar til hjemturen. "Men hvordan kan du klare å ro tilbake alene da," spurte nazipresten meget forundret. "jo, da setter jeg bare i nygla da," svarte bonden rolig og rodde avgårde.

IVRIG I TJENESTEN

En tysk soldat, som tidligere hadde vært stasjonert inne på Tøsse, ble i sommer sendt til sydfronten i Russland. På Tøsse hadde han truffet "sitt hjertes utkårede" i form av en potetskrellerske fra byen. Der ble kjærlighet ved første ? . Nylig ble så soldaten innvilget 40 dagers permisjon, og fast besluttet på å tilbringe sin lange ferie sammen med sin skjønne Malene, dro soldaten nordover. Reisen tok imidlertid 18 dager hit, og da dette igjen blir 18 dager ned igjen, ble det således 3 dager tilbake for den iherdige beiler å dyrke sin potetskrellerske. - Vi vilde tro at en 40 dagers ferie kunne være bedre anvendt. Men hver sin lyst.

4

GESTAPO I ARBEIDE. 1. artikkel.

Vi skal framover bringe noen artikler om gestapos oppbygning, dets metoder, arbeidsmåter o.s.v. forat hjemmefronten kan få et lite innblikk i hva gestapo egentlig er, hvordan de arbeider, og hvor lett de er å gjennomskue og hvordan man bør optre overfor gestapos folk.

Man har ofte, og med rette sagt at Gestapo har lært av de amerikanske gangstermetoder. Det viktigste Gestapo lærte av gangsterne, var måten å hverve medarbeidere på. En gangster som trenger en hjelper, gjør en av to ting. Han henvender sig enten til en mann som han vet har noe på samvittigheten, og sier: "Gå i min tjeneste, ellers angir jeg deg." Eller han lokker og stiller ham overfor samme valg: samarbeide, eller vannere og ruin. Dette prinsipp har Gestapo tillempet på de politiske forhold, og med enestående hell, - ikke minst fordi man ved å kombinere det med betingelsen: Den som ikke er med, er mot, har kunnet gjøre presset særlig effektivt på den enkelte person. Gestapo-apparatet er slik organisert at ingen enkelt funksjonær får noen avgjørende innflytelse på selv de enkleste ting. Det er slik innrettet at det hindrer strømmen å gå den gale vei. Terrorskruen kan bare strammes til, ikke løsnes på. Den enkelte politimann har aldri anledning å gjøre noe godt. Alt samvirker slik at de fleste handlinger bidrar til å øke terroren. Selve organisasjonens struktur er slik uttenkt, at ikke den enkelt person, men selve apparatets virksomhet, bærer hovedansvaret for terroren. Derved undgår de nemlig den faren at sentimentale eller menneskelige impulser, som sikkert finnes selv hos enkelte i gestapo, kan få noen innflytelse på tingenes gang. Heller ikke behøver den enkelte funksjonær å føle sig ansvarlig for alle terrorens redsler. Den enkelte funksjonær har nemlig bare en liten andel av den terror som spredes. Gestapo mener som så: Krigen skal vinnes, og det er vår plikt å uskadeliggjøre alle de som står i veien for oss, og det er enklere å la det gå ut over noen få til skrekke og advarsel, enn å arrestere alle som står imot.

Gestapos første og viktigste grunnsetning er at den som ikke er med, er imot. Konsekvensen herav er at enhver som ikke aktivt går inn for makthaverne er "skyldige", og da gjelder ikke lenger de almindelige lover - man er i bokstavelig forstand blitt rettsløs. For gestapo har "lov til å ta seg av ham" og opbevare ham på ubestemt tid i et fengsel eller en konsentrasjonsleir, hvor han ikke eier en eneste rett eller rettighet, - ja ikke engang retten til sitt eget liv.

Selve målet for gestapos arbeide består ikke, som mange synes å tro, i å forfølge og straffe motstandere av makthaverne. Det eneste og virkelige mål er sikring av makthavernes interesser. Makthaverne er i minoritet, men behersker alle nøkkelposisjoner i stat og samfund. Alt som kan skade eller rokke ved lederklikkens makt, skal bekjempes av gestapo. Og da motstanderne er mange, ja så mange at en ikke kan sperre dem inne alle sammen, velger man terrormetodene. Gestapos mål blir således: på alle mulige måter, men vesentlig ved å spre skrekke, å hindre angrep på makthavernes interesser. På ting er så bra til "motgift til skrekken" som å søke hensikten og målet bakom den enkelte terrorhandling. Etter en terroraksjon må man aldri sette sig ned i pessemisme og håpløshet. Man må istedet søke å løse spørsmålet: "Hvordan mener gestapo å ha beskyttet makthavernes interesser ved denne terroraksjon." Vi må ellers på alle måter undgå å tillegge oss noen panisk redsel for gestapo. Den rettsløsheten som gestapo omgir sig med, må aldri virke skremmende, man gjør i såfall bare gestapo en tjeneste, for de har bare til hensikt å lamme motstanderne. Med åpent visir, med sann viten og fyllt av seierstro må vi møte gestapos anslag - aldri med undertrykt angst. Når vi viser oss fryktløse og uredde og ikke lar oss skremme, har vi allerede rokket ved selve grunnsteinen i gestapos struktur.

fortsettes neste nr.

- 5 -
DETTE ER N. S.

Nedenstående brev fra N S ordføreren Harry Høst i Stavanger, trenger ingen kommentar. Brevet er sendt til Innenriksdepartementet i høst.

"Det er mig bekjent at fylkesmann og fylkesfører igår har sendt et nytt brev til departementet i anledning mine stillinger i Stavanger kommune. Jeg ber om å få gjøre oppmerksom på: 1. at jeg har bedt om å få opnevnt en ny varaordfører, da jeg har grunn til ikke lenger å stole på den nuværende. 2. at fylkesmann istedet foretrakk å søke mig avskjediget. 3. at fylkesføreren overfor mig og min hustru erklærte at han "måtte gi etter for presset" da forskj. dårlige elementer i N S ellers vilde gå op å slå ordføreren ihjel. 4. at vi lever i en rettsstat, Førerens Norge, og om jeg enn selv sagt tar trusler med samme arroganse som jeg tok denslags, da jeg tidligere kjørte føreren til steder hvor vi ikke skulle komme levende frem - må jeg fastholde, 5. at selv voldtektsforbrytere og mordere i det ringeste får meddelt hva anklagen går ut på, 6. at jeg til datum ikke har anelse om hva fylkesmannen og hans drabanter har anført mot mig. 7. at jeg derfor må henstille til hr. innenriksråden å oversende mig sakens dokumenter

Det er etter min mening ingen grund til å føre strutsepolitikk. Vi må se den rene sannhet i øine for Førerens og partiets skyld. Det er i Stavanger ca. 60.000 mennesker, hvorav ca. 700 tilhører N S inklusive kvinner, hird, legionærer og barn. Herav er ca 100 mot ordføreren. Av disse 100 er for eks. 3 avskjediget fra kommunen før min tid for underslag og drukkenskap. En hel del av de andre er rasende fordi deres stillinger ikke korrumpivt er bedret, fordi de er N.S. Å få nye medlemmer i Stavanger anser jeg for utelukket - og heri er fylkesføreren helt enig - fordi folk som mere eller mindre deler vår opfatning ikke vil tvinges til ved et medlemsskap å måtte omgås folk som de vilde skamme sig over å omgås. Ordføreren har derfor valgt den linje å modengjøre de ca. 60.000 til overgangen til en ny tid. Han mener at med fred, orden og rettferd kan bringe hele det vanskelige Stavanger til modning, så NS når det helt selvstendig skal regjere, har folket med sig.

Dette er in facto lykkedes. Den almindelige mening i Stavanger er, at hvis NS var som ordføreren, vilde alt være bra. Jeg har dog aldri veket fra de linjer min fører har trukket. Men takket være de økonomiske linjer som Innenriksdepartementet og Næringsdepartementet har knesatt, og jeg som ordfører nøie har fulgt, er ulykkeligvis ordføreren og finansrådmannen blitt såvidt populære at det naturligvis vekker et visst raseri hos de Loo ultra-jacobinere.

La mig gi et enkelt lite solskinsbillede: Jeg omgås og ser i mitt hjem, generaler, admiraler, oberster og de høieste innen Wehrmacht. Det er dannede, fine mennesker, og jeg har ved min personlighet, og ved at jeg er dekorert både av der Führer og dr. Gøbbels, kunnet bringe Stavanger store fordeler og behandles annerledes enn andre. Igår var min frue og jeg invitert til en tysk konsert, hvor vi satt på første bank mellom 2 tyske generaler. De underholdt sig med min frue og mig i foyeren før konserten temmelig lenge, mens alle tyske offiserer sto "Rett". Imorgen heter det naturligvis i partikretser en masse ting. Jeg kan da ikke hjelpe hvordan tyskerne plasserer mig, og at de andre "honoratiores" blir ubemerket og plassert på benker endel bakenfor.

Vil min fører nå frem, så må han nytte folk som vinner befolkningens tillid og sympati, og gi disse sin ubetingede støtte gjennom sine regjeringsdepartementer etter sin egen programpost om å anbringe den beste mann på sin post, og holde all korrupsjon utenfor. Medlemsskap i N S gir ikke straks allviden. Lojalitet og dyktighet er viktigere. Når jeg gir denne utredning, er det fordi jeg mener at pensjonert politibetjent Karlsen i kort tid vil bringe kommunen i kaos, og en annen jeg har hørt nevne i samme forbindelse, er to ganger straffet. På min kommunes vegne roper jeg et varsko - selv om jeg personlig helst vil stille mig til Førerens tjeneste annetsteds" - Heil og sæl. Undertegnet Harry Høst, ordfører. -

Slik skriver "kampfelle" Høst om sig selv og N S - Ikke dårlig.

HVA NO ?

Der går de forskjelligste rykter om hva kvisling har fått otdre om av Hitler under hans besøk i hovedkvarteret. Enno vet man intet sikkert men det er på de rene av "minister Riisnes har innsendt utarbeidet forslag om mobilisering av vernepliktig norsk ungdom. I første omgang skulle innkalles årsklassen 18 til 23 år. Dette utgjør ca. 75.000 mann og der blir i tillegg bare gitt 24 timers frist å møte fram, og de innkalte skal sendes til Tyskland til teningsleire innen 14 dager. Der ryktes videre at kvisling skal bli et slags statsoverhode og også svindleren Whist skal avansere og formålet blir da å slutte fred med Tyskland, og dette blir isåfall optakten til mobilisering. Hva som enn måtte komme må vi no stå faste og besluttsomme i den harde sluttstriden. Nasistene er helt desperate og vil ikke sky noe middel for å redde sine skinn. La det nye anslag bli mødt av en enig hjemmefront som tro mot sitt land og sine idealer ALDRIG bøyer unna.

"NORDMENN" I ARBEIDE.

Rindal med klumpfoten, som før jul var bestyrer av arbeidskontoret her, har no åpent vist farge, og han er no direkte ansatt i gestapos tjeneste. Han er blitt opnevnt til bestyrer av Grønd Hotell, som no er blitt rede for angiversentral og gestapocenter i stor stil. Angiveren Rolf Dahl oppholder sig fremdeles i byen, og ønsker til stadighet sammen med Rindahl og Carsten Borch Walderhaug. Disse 3 danner kjernen i angiversentralen, og en må gå ut fra at de har flere andre hjelpere. Vi må derfor be alle nordmenn være på vakt, og vise den aller største forsiktighet. Folk de har mistanke til, blir skygget til alle døgnets tider. Det bør alle være oppmerksom på. Rindahl og Borch Walderhaug er kjent av de fleste i byen, mens Rolf Dahl er fremmed, ennskjønt han har vært her i byen over 2 år. Dahl er middels høy og går helst i brun frakk, mørk blå bløthatt, ofte i sportsdress, litt opstoppernese og blondt brunlig hår. Han går meget på kafeer og prøver der å avlytte samtaler.

Disse sjakalene er meget farlige og skyr ikke noe middel for å opnå resultater i sitt skitne arbeide. Sålenge disse angiverne er i virksomhet, kan ingen nordmann føle sig trygg. Vi må vente at i tiden framover vil de forsøke å lure sig inn på folk, både her i byen og i distriktet. Dahls spesialitet er at han er raus med brennevin og på den måten løsner tungebåndet på sitt "offer". No må vi engang lære å være forsiktige. Det er dessværre nok av dem i vår by som trengte dirkefritt hengelås for munnen.

No burde da alle vite beskjed, og ta sine forholdsregler, slik at vi kan undgå flere ulykker.

1. S. FYLKESADMINISTRASJON.

Før jul laget nasistene stor blest om den nye fylkesadministrasjon, som skulde flyttes hit til Ålesund. En forvorpen nazispire Taraldsen østfra, skulde da "omvende" oss til nasisten. Flere hus til kontorer og 18 - 20 leiligheter skulde rekvireres til "høihetene", og der var ikke grenser for den store ære som skulde overkomme vår by, som hovedrede for nazipampene. Og der ble laget en blest og virak uten like. No er der kommet melding om at det hele ikke blir noe av, og alle de stolte drømmer de herværende nasister har bevilget sig, er falt i grus.

Vi minnes ordtaket: Op som en hjert - og ned som en lort.

Vi ber alle gode nordmenn være oss behjelpelig å spre "Rundskue" best og hurtigst mulig. Det er ikke så svært stort oplag vi har anledning å lage, og det gjelder da at hvert eksemplar blir lest av flest mulig, og at avisen straks blir sendt videre. Den må ikke brennes eller legges i arkiv og den må ikke sees av nasister eller striped.

GUD BEVARE VÅR KONGE OG VÅRT DYREBARE FEDRELAND.